

ЛЕВІН Аркадій Зиновійович (01. 12. 1933, м. Почеп, нині Брян. обл., РФ — 03. 01. 1978, м. Хайфа, Ізраїль) — учасник правозахисного руху. Закін. Харків. автодорож. інститут (1959). Працював у інституті «Укр-діпрокомунбуд» (Харків). Pozнайомився з П. Якіром, П. Григоренком, Ю. Кімом, Л. Плющем, активно розповсюджував самвидав. 1969 підписав листи на захист крим. татар, П. Григоренка, А. Левітіна-Краснова, Г. Алтуняна (також виступив свідком захисту на його процесі); підтримав перше звернення Ініціатив. групи захисту прав людини в СРСР до ООН з приводу бруталь. порушень прав людини. 2 грудня 1969 заарешт., 24

квітня 1970 засудж. до 3-х р. ув'язнення. Покарання відбував у таборі в с. Городище (Рівнен. р-ну Рівнен. обл.). 1972 звільнений. 1975 виїхав до Ізраїлю, де розгорнув кампанію за звільнення Л. Плюща із спец. психіатр. лікарні.

Рекомендована література

1. Плющ Л. И. На карнавалі истории. Лондон, 1979
2. Касьянов Г. Незгодні: українська інтелігенція в русі опору 1960–80-х років. К., 1995.

В. В. Овсієнко

Бібліографічний опис:

Левін Аркадій Зиновійович / В. В. Овсієнко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-53837>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).